

TOPI • LISTI

LETO I.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE. / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO.

ŠTEV. 16.

Tek. račun pri Ljubljanski kred. banki, podr. Maribor št. 11.258. Naročnina: četrtno din 9.—, polletno 16.—, celoletno 30.—.

V Pragi postavljajo Franciji in Angliji v znak hvaležnosti...

Opozarjamo, da g. Vladimir Munda ni več naš inkasant ter ni upravičen niti nabirati inseratov za naš list.

Kdorkoli pride k Vam v imenu »Totega lista«, zahtevajte njegovo legitimacijo. Če nima naših potrdil in dovoljenja: naredite nam uslugo — prijavite ga oblastem.

Uredništvo in uprava.

PO MONAKOVSKEM SPORAZUMU.

Usoda: »Tako, gospoda moja, ste preložili svetovno vojno na nedolocen čas. Sedaj imate dovolj časa in prilike, da se še temeljiteje pripravite nanjo.«

D. Goflja:

Vsem v album

Četudi kup prijateljev zvestobo ti prisega, ne pričakuj ničesar od njih, razen — gorja in zlega.

Ker kadar sila ti grozi, tako izpremene se, da so tedaj prijatelji za — svoje interese.

In če ves majhen si tedaj, kaj bi ti patriotstvo, ker, kdor je večji, ima oblast, čeprav je — idiotstvo...

Četudi pravo tvoje je in boš na njem še vztrajal, ker sam si sred sovražnikov, vsak pes bo nate lajal...

Zato ne daj, da bi te kdo s prijateljstvom zalagal, pomagaj si zato le sam, in — bog ti bo pomagal!

TOLAŽBA V PRAVEM ČASU.

Edina nada: Anglija se vsako leto pogrezne za 20 cm v morje...

NOV DENAR.

Kakor poročajo razni listi po informacijah s pristojne strani, so se predstavniki Anglije, Francije, Italije in Nemčije na monakovskih posvetovanjih sporazumeli, da radi bodočega tesnejšega gospodarskega sodelovanja teh držav ustanovijo valutno zvezo. Plačilna enota novega skupnega denarja se bo imenovala »Čeh«.

Bob.

Naš inkasant je odslej gospod Areh Ernest. Ako Vas posesti, zahtevajte njegovo pooblastilo.

Zmaga

Srečni so Francozi bili, zmage so se veselili: »Mir svetovni rešen je daladrija, daladje.«

Toda — kakšna je ta zmaga? Stokrat večja bo še zgaga in nastal bo joj mene daladrija, daladje.

Gotovo ni res, da je japonski zunanji minister poslal Monakovčanom ogorčeno noto, kako se le morejo gostiti na račun tujih držav, ne da bi se spomnili tudi Japonske, ko japonski vojaki stradajo na Kitajskem...

Tudi ni res, da so Monakovčani na to odgovorili, naj bodo zadovoljni, da zaenkrat še niso — nastradali.

ŠPORT.

Nedeljska prvenstvena tekma ISSK Maribor : SK Železničar je bila baje prepovedana, ker je po tekmi Železničar : Rapid podsavez za boks in rokoborbo tožil nogometni savez radi nelojalne konkurence... F.

D. Goflja:

Pepček, Giuseppe, Joseph in John

(Otroška pesem.)

Giuseppe, Joseph, John in Pepček so na dvorišču se sestali, Giuseppe, Joseph, John so tam se državo med seboj igrali...

Približal se je Pepček plaho: »Naj se še jaz igram državo!« Giuseppe, Joseph, John par krepih so Pepčku zmazali čez glavo.

Dejali so: »Tak otročaj že državo htel bi se igrati? Boga zahvali, da med dečki odraslimi smeš — zrak sesati!«

Nato so Pepčka hlabro, družno tam, kjer več hrbta ni, nabili in Johnu, ki je vse skoval to — zahvalni dar so poklonili...

Soncu pota meri, sebi jih ne zna: tak je danes človek in zato — divja.

ZNAČILEN PRISPEVEK GOSPODA DR. RAPOCA, ODVETNIKA V MARIBORU:

»Kakšna je razlika med Španijo in Slovenijo? — V Španiji dražijo blike z rdečimi rutami, v Sloveniji pa vole z belimi nogavicami...«

Mariborsko gledališče

HUDIČEV UČENEC.

Zasedba ob premieri »Hudičevega učenca« je bila obojestransko zadovoljiva, tako s strani občinstva, kakor tudi igralcev in statistov. Vsi so dali iz sebe vse, kar so mogli. G. Gorinšek je glumil norca neverjetno naravno. To je bila gotovo ena njegovih najbolj uspešnih vlog. G. Skrbinšek je igro režiral in bil tudi nosilec glavne vloge. Bil je deležen splošnih simpatij. Najbolj je ugajal v zadnji sceni pod večali. Splošna sodba pravi, da je g. Skrbinšek v tej sceni dokazal, da je naravnost — rojen za večala.

Po vzkliku: »Živela demokracija« je občinstvo zapustilo gledališče in se mirno razšlo.

B.

MARIBORSKI MOST POPRAVLJAJO.

Že dolgo! Pešci so mu nadeli novo ime: Most vzdihljajev. In po pravici! Predno se odpraviš nanj zaskrbljeno zavzdihneš: Da bi le bil že na drugi strani! Ko se stiskaš k ograji vzdihuješ v bojazni za golo življenje. In ko (če) ga srečno prekoračiš zavzdihneš olajšano: Hvala Bogu! Ta kelih je za menoj!

Ko sem čital o anketi za gradnjo novega mostu sem si mislil: Anketo so že naredili, novi most bo v kratkem stal, pa bi s popravki na starem dotlej še počakali...

GRAJSKO KLET BODO PREKRSTILI.

Odkar so dobili v Grajski kleti novo kapelo je v tem lokalu postalo neverjetno živahno. Občinstvo se imenitno zabava, pije vino, poje in včasih tudi malo — razgraja. Lastnika sta se odločila za novo ime: Razgrajska klet. — V vseh glavnih prostorih tega lokala je res prijetno, zato je pa v »stranskih« bolj nerodno. Celó v najhujši potrebi se jih človek kar rajši odreče...

ROŽE.

Tine: Kdo te je pa ranil po glavi, da si ves krvav?

Tone: Žena mi je vrgla rožo, preden sem šel v urad.

Tine: In zato si krvav?

Tone: Ampak roža je bila še v lončku!

MED ŽEPARJI.

— Od kdaj se pa zanimaš za modne liste?

— Rad bi vedel, kje bodo letos prišiti žepi.

Skrb sv. Petra

Sv. Peter? »Nov, rešpetlin' si bom moral kupiti. S tem nove Češke nič več ne najdem!«

Pohorski storiji

Pred leti je na Pohorju tako deževalo, da so nastale prave poplave in je nabrekla Oplotnica odnesla silno mnogo majhnih žag. Tedaj so kmetje pripovedovali dr. K.-ku iz Celja: »Veste, gospod, že tri mesece prej ni bilo nobenega dežja, pa taka suša, da je kar zemlja pokala. Pa smo šli k župniku, da bi napravil procesijo in prosil za dež. Pa veste, prej je vedno zahteval za procesijo samo dva »rajniš«, tokrat pa tri »rajniš«. Vse smo plačali in je napravil procesijo, potlej pa je prišla taka ploha, da nam je vse žage odneslo. Pa veste, kaj vam jaz pravim gospod? Glih za en »rajniš« ga je bilo preveč!«

Pred leti so župniki na Pohorju živeli zelo samotno, zato je razumljivo, da so se v svojem izrazoslovju večkrat zelo močno približevali ljudskemu jeziku. Tako pravijo, da je pred leti pridigal neki župnik z ozirom na jezero pod Velikim vrhom: »Preljubi moji farani! Bog je vsemogočen. Kaj ne, da je vsemogočen?! Tako bi tudi lahko naredil, da bi bilo tole jezero sama kava, vrh tam zadaj pa sam bel kruh. Zdaj bi pa prišel velik potres, pa bi se vrh belega kruha zvrnil v jezero in vi, ljubi moji farani, bi smeli vse to pojesti. Pomislite, kakšno bi bilo to veselje! Ampak, ljubi moji farani, jaz vam povem: tisto veselje bi bilo še pravi d...k proti tistemu veselju, ki vas čaka v paradizu.«

IZ CELJA

Na letalskem mitingu.

I.

Morala v Celju je stroga gospa, nos ima špičast, na njem pa očala; strogost ji na mitingu vsa je pošla, lahko so dekleta kar javno frčala.

Prekratki le bili so dnevi frčanja, po sladkem frčanju še mnogim se sanja.

Zato se je vnel prav hud že špetir: zahtevamo miting, — vsak dan na večer.

II.

Za letalski miting so z letali trosili nad Celjem tri dni reklamne letake. Vzhodnik pa je zanašal to reklamo na Anski vrh in Šmiklavški hrib in sta bila oba hriba čisto poreklamljena. Uspeh reklame ni izostal: na dan prireditve je opazovalo miting z Anskega vrha par tisoč — zastojkarjev.

Nov boksaški klub

V Celju se je osnoval boksaški klub politikov. V ta klub se sprejemajo samo taki politiki, ki imajo dovolj trdo kožo in ki so najmanj že v dveh političnih strankah uspešno zaključili svojo politično karijero.

Izredno naključje.

Tako pravijo v Celju, da bi bili Rusi prav gotovo prihiteli na pomoč Čehoslovaški, toda po čisto »izvanrednem« naključju niso mogli tiste usodne dni nikjer najti generala Blücherja.

Odklonjena ponudba.

Uprava velesejma je sporočila, da je kapucinski most pregledala njena komisija in našla, da ni sposoben za gugalnico. Glede guganja ni imela komisija nobenega prigovora. Nasprotno, guganje je tako odlično, da je kaj sličnega težko najti. Ima pa drugo veliko napako: Na mostičju so tako široke odprtine, da bi nežni spol te gugalnice nikakor ne smel uporabljati, — namreč radi morale in revmatizma.

Stari pisker.

Za vezavo starega piskra še ni nobene ponudbe. Znano je, da so bili v naših krajih edini in najboljši piskrovezi Slovaki. Le ti pa so bili pozvani vsi domov. Doma bodo baje vezali njihovo avtonomijo, ki je sicer še čisto nova, pa že precej počena in odkrhnjena.

Prihodnja številka izide že 29. oktobra, nosila bo pa datum 1. novembra.

Radio „Toti list“

10. oktobra 1938. Ameriška poročila vedo iz najverodostojnejšega vira povedati, da bodo Čehi odslej veliko noč obhajali v oktobru. Za veliki četrtek in veliki petek imajo že vse domenjeno, za veliko soboto in veliko nedeljo pa so v tiru živahna diplomatska pogajanja s kitajskim maršalom Čangkajšekom. Angleška diplomacija blagohotno spremlja te razgovore in jih je baje celo pripravljena pospešiti, kakor hitro najde primerne plačnika za stroške slavnosti. Francoski glasovi po teh vesteh slovesno zatrjujejo, da bo »grande nation« slej ko prej pokazala in dokazala svojo zvestobo.

11. oktobra 1938. Dobro poučeni krogi, ki so v stalnih ozkih zvezah s pristojnimi instancami, zatrjujejo, da se je Angel Miru začel kakor deseti brat potepati po svetu. Kamor pride, ga sprejmejo z odprtimi rokami in slavnostnimi govori, servirajo mu pa bombe, granate in koncentracijske taborišča. Zaradi takega ravnanja je baje silno nezadovoljen, na moč razočaran in sploh hoče obrniti našemu planetu hrbet. V bližnji bodočnosti se bo izkazalo, če je to res njegov trden namen ali samo diplomatska kaprica.

12. oktobra 1938: PAT poroča iz Varšave, da so trije visoki vojaški dostojanstveniki neke neznane vele-sile dobili želodčne in črevesne krče, ko so brali evropska poročila o svoji usodi. — Za točnost ne odgovarjamo.

13. oktobra 1938. Ker je številka 13 nesrečna, v smislu tradicije danes niti ne sprejemamo niti ne oddajamo novic.

14. oktobra 1938. Deputacija odličnih Slovencev na Kitajskem se je šla poklonit Čangkajšekovi soprogi (maršal sam je namreč preveč zaposlen) in ji je zagotovila neomejeno solidarnost slovenske peščice z velikim in viteškim kitajskim narodom. Hkratu je slovenska deputacija gospo maršalovo naprosila, naj ji izposluje tudi sprejem pri vrhovnem poveljniku japonskih okupacijskih čet na kitajskih tleh. — Visoki dostojanstveniki, ki so prisostvovali temu visokemu sprejemu, so izjavili, da se je izza izbruha japonsko-kitajskih sovražnosti gospa maršalova pri tej priliki prvič spet resnično in prav iz srca nasmehnila.

15. oktobra 1938. Odprite okna, odprite duri, ker »Toti list« že k vam se žuri, poln novic in bodic in resnic! Bodite mu zvesti, podobni nevesti, ki komaj čaka, kdaj »on« prikoraka, da kar pred oltar stopita vštric. Pardon, to ni vic!

Kdo je zapeljivec?

Župan je oča Janez Kline,
ki vlada vas Dobrenje,
morale vaške je čuvar,
ker mehkih že kolen je...

Župan ta zalo hčerko ima,
To Rozika je tista,
ki bela je, ko lilija,
samo tako ni — čista...

Ta Rozika na lepem kar
otroka je dobila,
ne da se sploh kedaj poprej
bi bila poročila...

Če bi se drugi »liliji«
to bilo vse zgodilo,
bi dično vaško ženstvo jo
za — cipo kar krstilo...

A ker županova je hči,
in oče vas pač vlada,
»nekoliko pač smole le«
ima trpinka mlada.

Ker sukati jezike kar
jim dano ni po cesti,
gonile so ga babnice
— doma do nezvesti...

Razjarjen bil je Janez Kline,
razjarjen radi hčere,
ki grešen tak izrodek je
morale ino vere...

Prostaško ni se maščeval,
ker pač poznal bon ton je,
zato za zapeljivca pa
namenil le — izgon je...

Razglasil jedrnato je:
»Kdor tista je baraba,
ki kriv je, da otroka je
dobila naša baba,

naj skida se nemudoma
kar čez občinsko mejo,
ker po njegovi krvi jaz
občutim svinjsko žejo!»

Ko čul bontonski ta razglas
je tisti, ki bil kriv je,
za glavo se je brž prijel,
če pisker mu še živ je...

V svarilo čujte vsi, le kaj
povzročil ta razglas je:
že drugi dan nato bilà
— brez moških kar vsa vas je... G.

ZA KRATEK ČAS

V izjavah gotovih državnikov čujemo ne-
prestano, da se je treba povrniti nazaj v le-
to 1918., oz. v leto 1914., ker da le s tem
se bodo popravile krivice, ki so se zgodile
nekaterim narodom pri sklepanju mirovnih
pogodb.

Te dni je hotel nekdo po vsej sili v du-
najsko cesarsko grobnico, ki pa je že ne-
kaj časa zaprta, kajti obiskovalci so bili le
takozvani legitimisti, odkar pa je ta pokret
zatrt in prepovedan, nima kdo, da bi hodil
v grobnico obujat spomine.

Kapucinski pater, ki ima nadzorstvo nad
grobnico, nekaj časa gleda, kako dotičnik
kljuka na železnih vratih in jih trese, potem
pa le pristopi k njemu in ga z osornim gla-
som opomni:

»Kaj pa kljukate in razbijate po vratih,
ali ne vidite, da je grobnica zaprta? Kaj pa
hočete?

Človek se nejevoljen ozre in reče:

»Vidim, da je zaprta! V grobnico bi rad,
samo ne vem, koga naj pokličem, ali cesar-
ja Franca Jožefa ali Karla, eden izmed
obeh nam manjka, ko še vračamo v leto
1914. in 1918.«

ZANJ JE PRAKTIČNO.

»Hvalevredna navada! Če bi bilo
narobe, bi naših časopisov jaz ne
mogel čitati.«

SPOZNAL JO JE.

Janez: Kdaj si spoznal svojo sedanjo
ženo?

Jurij: Tri mesece pred poroko!

Janez: Blagor tebi!

Jurij: Kdaj si pa ti svojo spoznal?

Janez: Tri mesece — po poroki!

ALI VESTE...

— Katera filmska igralka se še ni
nikoli ločila? — Shirley Temple.

— Kateri listi niso cenzurirani? — Dnevni.

— Komu je danes najlažje? — Težki industriji.

PORAVNAVA JE NEMOGOČA.

Sodnik zasebnemu tožilcu: »Ali ne
bi bilo bolje, da bi se z obtožencem
poravnali in živeli z njim v miru?«

Zasebni tožilec: »Gospod sodnik,
obtoženec mi je rekel javno, da sem
falot, fakin, gauner, tat, ropar, osel,
trotl in ne vem še kaj. Vse to bi po-
zabil. Toda obtoženec me je žalil še
nanogo hujše.«

Sodnik: »No, kaj pa vam je še re-
kel?«

Zasebni tožilec: »Pomislite! O-
zmerjal me je, da sem prokleta šem-
berla. Te žalitve mu ne morem nik-
dar odpustiti.«

Kdor se svoje lastne sence boji,
ta nima zdrave pameti — ali pa ne
čiste vesti.

— Imamo naravnost klasično lepo jesen in je to edino, kar je v tej dobi, ki zanjo ni mogoče najti dovolj umazanega izraza, še — klasično lepo. Posledice te klasično lepe jeseni se vidijo zlasti ob nedeljskih večerih v obliki majajočih se takozvanih človeških bitij in nadalje v obliki raznih ogorčenih političnih izbruhov ter ponesnaženih trotoarjev...

— Hvala bogu in poštenosti vele-sil, da se je vojna nevarnost odstranila. Mariborčani lahko spet v miru žulijo svoje tri deci in izvršujejo svoje zakonske dolžnosti, in jim ni treba več spravljati svoje premočnine v kovčge, zaboje in vreče. Zdaj so spet varni pred napadi iz zraka in zato je zdaj izšel razglas in navodila odbora Maribora proti napadom iz zraka...

— Mariborske tekstilne tovarne so bile poslednji čas občutno skržile svoj obrat in so dejali, da radi pomanjkanja surovin. V resnici pa so bili te surovine — tovarniški mojstri — sudetski Nemci, ki imajo to lastnost, da jih Slovenec ne more nadomeščati...

— V Španiji — tako čtamo — bombardirajo sovražne postojanke s cigaretami in kruhom, v Nemčiji jih obsujejo z rožami, pri nas jih pa bombardirajo z — obljubami. In obljublajo vse: tržnico, most, javna stranišča in druge kulturne institucije. skratka vse, česar ne bodo držali...

— Po dvesto letih so spet oživele npravstvene komisije, ki bodo čule nad vsestransko nepokvarjenostjo našega milega naroda. Ker se narod ne kvari niti na Mariborskem otoku, niti na političnih shodih, ampak — v gledališču, so prvo npravstveno komisijo dirigirali tja, kjer je leglo vsega zlega... Niso na te komisije deležni — diletanti, ker je pač diletant diletant tudi — v pokvarjanju...

Jesen lega, kakor tudi pomlad, močno na srce in, kot vse kaže, tudi — na možgane, kajti število samomorov na srčni podlagi raste iz dneva v dan. Če bi vsak človek, ki ni vedno v soglasju z ženskim spolom, skočil zato že v Dravo, ne bi v njej že davno več bilo nobenega prostora za ribe...

— Kdor ni bil med vojno vojak in si zato ne more ustvariti iluzije kr-

vavega klanja, naj obiše kako nogometno tekmo. Tam se mu bo gotovo zagabila vojna. Pa tudi nogomet!...

— Največji idealisti mariborske manjšine so se poslednji čas udeleževali najbolj po raznih straniščih, kjer so svojo duhovitost polagali na oltar sten in vrat in, kjer lahko vsakdo občuduje tudi njihovo risarsko spretnost v obliki raznih križev in portretov... Ni čudno potem, da so ti inteligenti, ko so preložili kraj svojega delovanja v sekrete, pogruntali, da zadnje čase po Mariboru nekaj — smrdi...

IZ UREDNIŠTVA.

V uredništvo »Totega lista« je prišel mlad mož in dejal uredniku:

»Včeraj sem Vam poslal dva ducata šal!«

»Vem,« je odgovoril urednik.

»Ali ste jih že prečitali?«

»Sem. Že pred desetimi leti.«

PRAKTIČNI NASVETI.

Ako si državni uradnik in nisi zadovoljen s svojo majhno plačo, se napij vsakega prvega v mesecu, pa boš videl vse dvojno.

Ako se hočeš prikupiti svojim predpostavljenim, poslušaj se sistema »K. V. P.« (kakor veter piha).

Ako si izgubil službo, pošlji svojo ženo k šefu intervenirat. Ako nimaš lepe in mlade žene, naprosi kako privlačno sosedo, da ti stori to uslugo.

Ako nabirajo po ulicah prostovoljne prispevke, te rešijo samo hitre noge in spretno manevriranje po stranskih ulicah.

POGOVOR Z DUHOM.

Neki kmet se je prebudil sredi noči in slišal šum v kuhinji. Mislil je, da straši, pa je zaklical:

»Če si dober duh, vem, da mi ne boš nič hudega storil. Če si pa hudič, mi tudi ne boš nič hudega storil, ker imam tvojo sestro za ženo...«

bi.

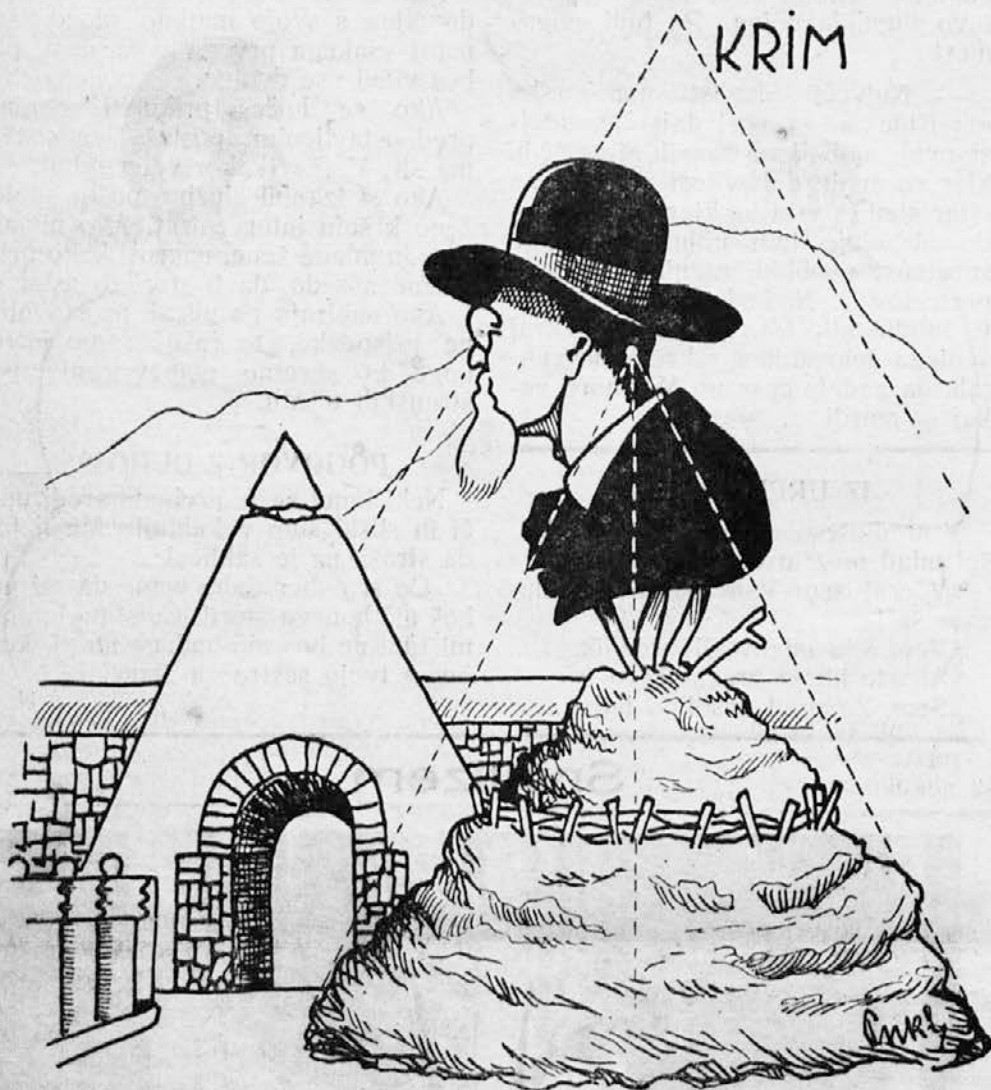
Spiritizem

Je pač tako: vsakdo si misli svoje. Ubogi (?) člani društva so poslušali vesti iz onega sveta, medtem ko

so predsednici migljale pred očmi le dobrine tega sveta...

Tragikomedija ljubljanskih piramid

Slavno je ljubljansko Mirje,
slaven skrpan »Rimski zid«,
vendar vse nič ne pomeni,
dokler tam ni — piramid.

To so rekli strokovnjaki,
modre plešaste glave,
koj z načrti učenjaki
v roj na Mirje prihite.

Dol in gor, na desno, levo,
vse premerijo zvesto,
mojster Plečnik kot v prividu
modro kima jim z glavo.

Krampi zapojo, lopate —
in kot zrastle bi iz tal
pred zidovjem in na zidu
niz je piramid nastal.

Dolga leta pridne roke
piramide tam grade
iz prsti, da bo ceneje,
z rušo vse jih oblože.

Od župana do cigana,
vse se zmage veseli,
ko pa zemljo dež razmoči,
piramid — nikjer več ni.

Zadnja že se je nagnila,
v blato sklónila glavo,
mojster tužno premišluje,
proti Krimu zre oko:

»Molči, Mirje, nisi vredno,
da te s slavo obdarim,
a zato pa v piramido
bom spremenil tebe, Krim!«

Mačkasto možje učeni
križem hodijo, molče,
srenja šteje in računa,
da ježe se ji lasje.

Po barakah siromaki
polni takih so spoznanj:
»Bolj ko piramid je treba
nam v Ljubljani stanovanj.

Krpéj.

PRI ŠPECIALISTU ZA UŠESNE BOLEZNI.

Zdravnik: Kaj pa je z vami, Križ?
Križ: Nekaj so se mi ušesa pokvarila?

Zdravnik: Ste včeraj kje krokali?
Križ: Ne, ampak — na koncertu Moder-
ne pesmi sem bil.

G.

KAJ JE NESRAMNOST?

Nesramnost je, če srečaš ponoči znanca,
mu pripoveduješ, kako si pravkar v parku
videl njegovo ženo v objemu z drugim, na-
to se pa posloviš in mu voščiš: »Lahko
noč!«

G.

Ljubljanska koračnica

Mrtve v lepe vile,
žive pa na dile,
tako v Ljubljani moda
ukazuje nam, neroda.

Oženi se, oženi se,
oženi se moj sin!

Site vse h koritu,
lačne k praznemu situ,
tako — uče nas stari —
v pomoč bo ubogi pari.

Obesi se, oženi se,
obesi se moj sin!

Sedem zakramentov,
še več je pa patentov,
le tega ni, kako živi
naj se od besedi.

P. s.: Ko sem se ondan vračal od Sv.
Križa, kjer spe naši dragi pokojni večno
spanje, (oi, blagor jim in vsak dan pose-
bej sem jim zavoljo tega nevoščljiv!) sre-
čam blizu šentpeterskega spomenika v sve-
tovni vojni padlim junakom gručo ljudi, ki je
po znanem napevu ubrano pela to-le pesem
in prav strumno korakala nekam v noč.
Ker so zdaj vedno kaka razburjenja na spo-
redu, si nisem upal dolgo poslušati in vem
le to, kar sem ujel mimogrede. To malen-
kost pa kot veran sin slovenskega naroda,
ki se vedno zavedam dolžnosti do celote,
zdaj iz srca rad izročam vesoljni slovenski
celokupnosti, sodobnim v prosto uporabo,
bodočim v blagohotno pozabo, zraven pa
ostajam slej ko prej na vse strani

zvesto vdani

Krpéj.

V RESTAVRACIJI.

Gost: »Natakar, plačal bi rad...«

Natakar: »Prosim...«

Gost: »... pa nimam denarja.«

bi.

PRI ZDRAVNIKU.

K zdravniku pride kmet in tarna
na vse pretege. Zdravnik ga vpraša:
»Kje vas pa boli?«

»Vrag vedi, gospod doktor; ka-
dar sem doma, me boli doma, kadar
sem tu, me pa tu boli... Strašno je
to!«

BRZOJAV.

Neka firma je poslala tovarni sledeč br-
zjav:

»Pošljite mi čimprej naročeno trikota-
žo, ker sem ostal v trgovini brez hlač.«

bi.

Zamorska zgodblca

»Sosed, napovem ti vojno, ker hočem imeti sadove tvoje palme!«

»Tovariš, kaj bi se ne dalo mirnim potom zadevo urediti?«

»Dobro, sosed, pristanem na tvoj predlog. Palmo kar imej ti in jo neguj, sadove, dragi, bom pa jaz obiral!«

Na operacijski mizi je zavzdihnila Evropa: »Vse te večne operacije bi še nekako prenašala, saj sem jih že

vajena; ampak te proklete narkoze, te mi škodujejo!«

SREČANJE V GOZDU.

Pozno ponoči gre mož skozi gozd. Nenadoma skoči predenj razbojnik z naperjenim revolverjem in zakliče:

»Denar ali življenje!«

»Nimam niti enega niti drugega,« pravi mož ravnodušno.

»Kako to?« se je zmedel razbojnik. »Če nimaš denarja, imaš vsaj življenje.«

»Prosim te, ali je to sploh življenje?«

»Kaj pa si?«

»Državni uradnik.«

»Pojdi svojo pot, tebi res nimam kaj vzeti.«

RAZSODI NAJ SODIŠČE.

Dva tatova sta se zagovarjala pred kazenskim senatom. Državni tožilec je predlagal, naj se oba najstrožje kaznujeta kot obtežljivo je navajal njihovo izredno predrznost. »Le pomislite, gospodje sodniki,« je dejal, »prvi je vlomil pri belem dnevu, takorekoč vpricho lastnika v zlatarjevo trgovino in odnesel ure, prstane, verižice in drugo; drugi pa se je splazil v temni noči, ko so domačini mirno spali, v tujo hišo, odprl s ponarejenim ključem stanovanje in odnesel vse, kar mu je prišlo pod roko. Nato pa sta skupno ukradene stvari prodala in si dobiček delila.«

Zagovornik pa je izvajal: »Gospodu državnemu tožilcu ni všeč, da je izvršil prvi obtoženec vlom podnevi, drugi pa ponoči. Prosim, razsodite sedaj vi po zakonu in vesti, kdaj naj krade pošten človek, da bo gospod državni tožilec zadovoljen.«

BASEN.

Ob potoku sta se napajala volk in jagnje. Nenadoma je volk pokazal jagnjetu zobe in zarohnel:

»Kaj mi kališ vodo!«

»Kako naj ti kalim vodo,« je odgovorilo jagnje, »ko pa voda od tebe k meni teče?«

»Molči! Menda mi rasno višje stoječi boljše vemo, kako teče voda!«

RESNIČNA ANEKDOTA.

Nekoč so hoteli dijaki 4. razreda mariborske humanistične gimnazije razjeziti profesorja Jerovška. Zato so mu pred poukom napisali na tablo: »Jerovšek je hudič vseh hudičev.« Ko je stopil »Zevs« v razred in opazil napis, se je nasmehnil in rekel: »Fantje, prav dobro ste opisali — svojega razrednika.«

Tiskala »Ljudska tiskarna« v Mariboru. — Za tiskarno odgovarja V. Eržen v Mariboru.

Zaupajte svoje blago res dobremu mojstru!

Priporoča se:

Srečko Satler, modni salon, Maribor

Tattenbachova ulica 7

Dobra izdelava! — Solidne cene!

Tattenbachova ulica 7

D. Goflja: TRGATEV

Že čriček prepeva,
ne more več spat,
v trgatev veleja,
spet pojdemo brat.

Tam fantje, dekleta,
pojo in pijó,
prepír se obeta,
ker šmarnico žro.

V začetku beseda
le ostra frči,
nato pa seveda,
frče že pesti.

Za kratek pa hipec
kar nož zablesti,
sekira in pipec
med rebra tišči.

Dekleta kričijo
k žandarjem zbežé,
žandarji hitijo
na bojno poljé.

Ce fantič štatljiv je,
kri puščal ti bo,
tako že storil je
Krjavelj s kozo...

Tak tukaj se pušča
štatljivcem vsem kri,
še puška sred trušča
na glas govori...

Rodila trgatev
je mrtvecev pet,
špitalu dajatev
— krvavih deset...

Jih bodo celili
v špitalu najprej,
a krepko zašili
jih v ječi posléj.

A kaj bi dajatve,
pet mrtvih ljudi,
do nove trgatev
se — kup jih rodi!...

Nogometni derby

in

končni rezultat 6:4

Pridite v

GRAJSKO KLET

v Mariboru!

Vsak večer neverstna godba!

Dobro vino, dobra in poceni kuhinja!

Kolesa in šivalne stroje

prodaja na mesečne obroke à

din 100.—

mehanična delavnica

Draksler Rupert

Maribor, Vetrinjska ulica šte. 11

podruž.: Studenci, Aleksandrova c. 60